

REGLUGERÐ

39

20. marz

um styrkveitingar til sjúklinga með alvarlega, langvinna sjúkdóma.

1. gr.

Auk sjúklinga, sem haldnir eru berklaveiki, holdsveiki, kynsjúkdómi og geðveiki, svo og fávita, ofdrykkjumanna og eiturlyfjaneytenda, koma til greina við styrkveitingar samkv. 1. tölulið 1. gr. laga nr. 78 23. júní 1936:

- a. Sjúklingar, sem haldnir eru öðrum alvarlegum, langvinnum sjúkdómi, enda sé sjúkdómurinn í eðli sínu langvinnur (kroniskur) og komið hafi í ljós eða fastlega megi gera ráð fyrir, að hlutaðeigandi sjúklingur þarfnist sér til lækningar sjúkrahúsvistar misserum saman, eða síendurtekinnar sjúkrahúsvistar árum saman.
- b. Sjúklingar, 67 ára og eldri, sem þarfnast sjúkrahúss- eða hælsvistar umfram þær 5 vikur, er sjúkrasamlagi ber að greiða samkv. síðari málslið 1. mgr. 38. gr. laga nr. 104 frá 1943, vegna ellikramar eða annarra slíkra sjúkdóma, og skal þá Tryggingastofnun ríkisins þann tíma, er sjúklingurinn þarfnast hjálparinnar, greiða ríkisframfærslunni ellilífeyri þann, er hlutaðeigandi á rétt til, ásamt álagi, sem úrskurðað kann að verða samkv. 17. gr. sömu laga. Slíkur ellilífeyrir fellur til ríkissjóðs sem endurgreiddur ríkisstyrkur til sjúkrahúss- eða hælisdvalar.

Styrkur verður ekki veittur þessum sjúklingum vegna sjúkrakostnaðar, sem áfallinn er fyrir ársbyrjun 1951.

2. gr.

Sjúkdómar í eðli sínu langvinnir teljast í þessu sambandi meðal annarra:

1. Mænusótt með tilliti til eftirstöðva hennar.
2. Heilaæxli.
3. Aðrir lífshættulegir sjúkdómar, sem þarfnast aðgerða, er leita verður út úr landinu.
4. Sykursýki.
5. Mergruni (anaemia pernicioso).

3. gr.

Auk ljóslækningakostnaðar berklasjúklinga verður greiddur úr ríkissjóði $\frac{4}{5}$ hlutar nauðsynlegs lækningakostnaðar þeirra sjúklinga utan sjúkrahúss eða hælís, sem úrskurðaðir hafa verið styrkhæfir, enda sé læknishjálpin mikilsháttar eða langvarandi, svo sem nudd og rafmagnsaðgerðir mænusóttarsjúklinga, geitnalækningar o. s. frv.

4. gr.

Nú er sjúklingur úrskurðaður styrkhæfur samkvæmt ákvæðum laga nr. 78 23. júní 1936, sbr. lög nr. 92 16. des. 1943, um breyting á þeim lögum og reglugerð þessari, og á þá sjúklingurinn rétt á styrk samkvæmt ákvæðum 4. gr. hinna fyrrnefndu laga, einnig til að standast kostnað af nauðsynlegri sjúkrahúss- eða hælísvist á næstliðnum tveimur árum, sbr. þó niðurlag 1. gr., að frádregnum kostnaði af 5 fyrstu vikunum, er þeir eiga í hlut, sem skyldutryggðir eru í sjúkrasamlagi.

5. gr.

Þegar ríkissjóður greiðir þannig, samkvæmt reglugerð þessari og ríkisframfærslulögunum nr. 78/1936, sbr. og lög nr. 92/1943, meðlagskostnað sjúklinga í sjúkrahúsi og hæli, eða lækningakostnað utan sjúkrahúss og hælís að $\frac{4}{5}$ hlutum,

39 ber framfærslusveit hans að greiða $\frac{1}{5}$ hluta kostnaðarins, og má ekki telja þá greiðslu 20. marz sveitarstyrk veittan sjúklingnum, enda er hún ekki afturkræf.

6. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð nr. 19 25. febr. 1944, um styrkveitingar til sjúklinga með alvarlega, langvinna sjúkdóma.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 1. gr. laga nr. 92 16. des. 1943, um breyting á lögum nr. 78 23. júní 1936, um ríkisframfærslu sjúkra manna og örkumla, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 20. marz 1951.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.

40

29. marz

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Vatnsleysustrandarhrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Vatnsleysustrandarhrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.70 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki fellur undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 8.00 á ári á fermetra gólfplatarmáls í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólfleti í húðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 2.50 á ári af fermetra.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 44 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 6.00 á mánuði af fyrsta herbergi hverrar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi, sem umfram er.

Við útreikning á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 fermetrar, skal telja sem hálf, en stærra en 25 fermetrar sem tvö. Ef meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 fermetrar, má miða við samantlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 fermetrar jafngildi einu herbergi, en 5 fermetrar hálfu herbergi.

C. Rafmagn til véla.

1. Um kwst.mæli á 90 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 150.00 til kr. 175.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, enda sé uppsett vélaafl 20 kw. eða meira, á 29 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en $1\frac{1}{2}$ klst. í senn.